PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXIX – Nr. 10 416 | 4 PAGINI – 50 BANI | Marți 7 iunie 1983

UIMITORUL RECORD AL ANIȘOAREI CUȘMIR LANSEAZĂ ATLETISMUL ROMÂNESC PE ORBITA MARILOR PERFORMANȚE MONDIALE

De vorbă cu Anișoara Cușmir, la 24 de ore după cel mai lung zbor

7,43 m, UN VIS FRUMOS, CARE DUCE LA ALTE VISE...

7,43 m, un rezultat care face inutile vorbele, sau, dacă vreți, din potrivă, o performanță care dă friu liber imaginației, permițînd orice superlative. NICI UNUL NU VA FI EXAGERAT ! Nici unul nu poate avea, în dicționar, greutatea specifică din plan sportiv a să-

Anișoara Cușmir *și antrenorul ei* Ion Moroiu

riturii Anișoarei. Martorii evenimentului fac parte din categoria acelor fericiți care vor avea ce povesti prietenilor, rudelor, copiilor, nepoților. Lumea atletismului nostru trăiește cu intensitate bucuria isprăvii Anișoarei, fiecare din cei prezenți simbătă și duminică pe stadionul „23 August" părînd a ști cel mai mult despre acest 7,43, despre Anișoara sau Ion Moroiu. Fiecare se simte părtaș...

Dar ce spune Anișoara ? La început, doar „mulțumesc" celor care o înconjoară, o felicită, o îmbrățișează. Colegele de probă, antrenori, oficiali, simpli spectatori necunoscuți. E rîndul, apoi, al colegilor noștri de la radio, televiziune, de la presa scrisă. Nu e loc pentru „exclusivitate", fiecare „fură" ceva din răspunsurile rostite pentru toți. Amînăm. A doua zi e mai liniște...

— Anișoara, ce ne poți spune acum, la 24 de ore după, despre acest 7,43 ?

— Încă nu m-am dezmeticit... Una e să știi că poți sări mult, că poți bate recordul mondial, alta e să-l auzi pe arbitru spunînd șapte patruzeci și trei. E ca un vis...

— Știai, deci, că poți sări mult. Ce insemna, să spunem simbătă dimineața, acest mult?

— Pe programul pe care antrenorul Moroiu l-a făcut pentru ziua concursului scrisese, ca un „en-tête", subliniat : 7,38 m. Eu însă speram la un rezultat în jur de 7,35 m. Mă simțeam foarte bine, așteptam cu nerăbdare concursul, prima intîlnire din sezon cu Vali Ionescu, pe care n-o văzusem din iarnă. Aveam de luat o revanșă, chiar dacă acum eu eram recordmana mondială.

— Din cite știu, pentru acest an aveai planificat „doar" 7,25...

— Da, recordul era 7,20, și un record mondial e un record mondial. Am schimbat din mers obiectivele, în funcție de datele concrete actuale...

— ... Și ele au fost depășite !

— Inseamnă că au mai fost rezerve. Și, poate, mai sînt.

— A propos de rezerve. După recordul de la 15 mai, 7,21 m, ni s-a solicitat un interviu pentru pos-

Vladimir MORARU

(Continuare în pag. a 4-a)

DACIADA

MINUNATELE SERI ALE SPORTULUI ȘI ARTEI

În cronica celei de a III-a ediții a marii noastre competiții naționale, „SERILE DACIADEI" se înscriu cu cinste ca o reușită aparte. Bine concepute și menite să scoată în relief un gen de activitate aflat la confluența „Daciadei" cu Festivalul național „CÎNTAREA ROMÂNIEI", spectacolele „Serilor Daciadei", și cu precădere, gala finală, găzduită în excelente condiții de Sala sporturilor „Dacia" din Buzău, ne-au dovedit încă o dată de ce talente dispunem ÎN TOATĂ ȚARA, în rîndurile minunaților noștri copii și, deopotrivă, ale cadrelor de profesori de educație fizică.

Frumusețe, grație, armonie, ca în toate tablourile finale Foto : V. BAGEAC

Finala de la Buzău a reunit reprezentative din 17 județe și Municipiul București (regretabilă absența copiilor din Maramureș) și s-a bucurat de un deosebit succes, fiind subliniată cu aplauze entuziaste, atît de către spectatorii tineri cît și de cei vîrstnici, care au răsplătit din toată inima evoluția plină de grație și gingășie a sportivilor-artiști. Timp de două ore, care au trecut pe nesimțite, formații de gimnastică ritmică modernă și dans cu tematică s-au succedat pe „scena" de la Buzău, înfățișîndu-ne splendide tablouri în care sportul și-a dat mîna cu arta pentru a ne arăta sugestiv, frumoasă, așa cum este ea, viața copiilor patriei noastre, pentru a căror creștere și educație partidul și statul nostru nu precupețesc nimic.

Executanții, de la vîrsta preșcolară (jud. Gorj) și pî-

Mircea COSTEA

(Continuare în pag 2-3)

Campionatele internaționale de atletism

UN BUCHET DE REZULTATE CU PUTERNIC ECOU INTERNAȚIONAL

DOINA MELINTE

În 1948, cînd au fost organizate pentru prima oară campionatele internaționale de atletism ale României, o astfel de competiție nu mai exista în Europa. Era ceva nou și spectaculos, care s-a impus imediat atenției generale și faptul că acum, la sfîrșitul săptămînii trecute, s-a disputat cea de-a 28-a ediție este cea mai bună dovadă că „internaționalele" au rămas un concurs interesant și spectaculos, chiar dacă — dată fiind puzderia de alte competiții care o concurează astăzi — nu mai este, ca altădată, un veritabil magnet pentru marile valori ale atletismului internațional. Acum, parcă mai mult decît în alți ani, marile vedete ale competiției, cele care fac să se vorbească de ea în întreaga lume, sînt, iată, sportivele noastre ! Și e minunat !

Simbătă seara, la ouțină vreme după ce se consemnase, în mod oficial, existența acestui uluitor record de 7,43 m la să-

ritura în lungime, isprava Anișoarei Cușmir a făcut rapid ocolul întregului glob și n-a

Romeo VILARA
Fotografii de **Dragoș NEAGU**

(Continuare în pag a 4-a)

SCRIMERII, DE LA „COTA" ÎNALTĂ A EDIȚIEI '81 DE LA BUCUREȘTI

Printre disciplinele aflate în competiție la Universiadă, scrima are o situație specifică : la un foarte scurt interval de timp după încheierea întrecerilor de la Edmonton (la 10 iulie), cei mai buni scrimeri din lume vor începe disputele din cadrul campionatelor mondiale 1983 (Viena, 20—30 iulie). Și cum marea majoritate a competitorilor studenți care vor evolua la Edmonton sînt componenți ai echipelor naționale respective rezultă că scrima are efectiv în luna lui Cuptor o lună de... foc.

Scrima românească pleacă la Universiada 1983 ducînd în sacul său de arme nu mai puțin de 5 medalii obținute la ediția '81 de la București : aur — echipele de floretă feminin și spadă, **argint** — floretista Aurora Dan și colegul de armă, Petru Kuki, **bronz** — echipa de sabie. Atunci, în vara anului 1981, această importantă disciplină olimpică adusese pe planșele de la sala „23 August" din Capitala țării noastre un mare număr de sportivi cu prestigioase cărți de vizită, ca floretiștii **Vladimir Smirnov, Aleksandr Romankov, Andrea Borella, François Pezzini,** floretistele **Ana Dimitrenko, Luan Chun, Larisa Țagaraeva, Veronique Trinquet,** sabrerii **Vasil Etropolski, Gyorgy Nebald, Andrei Alșan, Giovani Scalzo,**

spadasinii **Johan Harmenberg, Olivier Langlet, Aleksandr Mojaev, Ernö Kolczonay,** așa încît performanța românească — fără precedent în istoria de pînă atunci a marii întreceri studențești — căpăta o strălucire aparte. **Aceasta este „cota" comparativă înaltă cu care ur-**

Paul SLĂVESCU

(Continuare în pag a 4-a)

Întîlnirea de fotbal Suedia – România

TRICOLORII ÎN FAZA FINISĂRILOR PENTRU MECIUL DE LA STOCKHOLM

KIRN, 6 (prin telefon). Luni a fost ultima zi plină petrecută de echipa României în această „țară a Rinului" care a oferit condiții bune de lucru tricolorilor, în vederea meciului cu Suedia. Dacă pe fondul eforturilor de antrenament nu au existat probleme, în schimb există incertitudini de fond în alcătuirea formației. Ne gîndim la **Balaci** care a susținut primul său joc-școală abia luni după-amiază după o întrerupere destul de lungă în urma traumatismului din meciul cu F.C. Olt. Această incertitudine este dublată și de faptul că Multescu, introdus în lot tocmai pentru a fi un eventual suplinitor al internaționalului craiovean, acuză, de asemenea o întindere. Se speră, totuși că Balaci va face acest ultim efort, în primul rînd de voință pentru a încheia cît mai bine sezonul care l-a adus destule satisfacții. Ceilalți jucători puși sub semnul întrebării **(Geolgău** și **Ticleanu)** s-au refăcut din punct de vedere medical. Dar dacă în cazul lui Geolgău se poate vorbi și de o refacere integrală a capacității de efort, Ticleanu nu pare a fi în forma sa de vîrf, cum nu a fost nici în meciurile de campionat ca urmare a dereglării pe care a suferit-o pregătirea sa în perioada de iarnă.

Echipa României a continuat să studieze jocul Suediei, să pună pe masa verde a analizei soluțiile găsite de italieni — și au fost ele destule — examenul video ilustrînd și două momente cheie cînd arbitrul Eischweilel a refuzat echipei lui Bearzot cel puțin un penalty dacă nu două. Acest pe-

Ioan CHIRILĂ

(Continuare în pag 2-3)